

[Dagmar Andreassen.]

tere og arbejde med disse problemer, men jeg vil være betænkelig ved at fastlåse dem nu.

Med hensyn til at nedsætte et kapitalmarkedsråd vil jeg sige, at der jo ikke bliver flere penge af den grund. Det er mit indtryk, at de knappe ressourcer, der er tilbage, i grunden fordeles ret godt, i hvert fald til erhvervslivet. Jeg har indtrykket af, at bankerne i dag ser mere på låneværdigheden end på værdien af de brugte mursten, som tidligere var kriteriet, og det kan vi kun hilse med tilfredshed.

Jeg kan altså heller ikke anbefale, at vi stemmer for det af hr. Ivar Nørgaard fremsatte dagsordensforslag, ikke fordi vi ikke godt vil diskutere nogle af spørgsmålene, men fordi vi ikke kan låse os fast på en stillingtagen ud fra den debat, vi har haft i dag.

Sigsgaard: Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) udtrykte for et øjeblik siden bekymring for, at der måske her i landet fandtes udenlandske eller udenlandsk dominerede selskaber, der ingen eller næsten ingen skat betaler. Det bekymrede hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), for så var der jo tale om ulige konkurrence. Han stillede det op nærmest som et spørgsmål. Nu kan jeg betro hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at der i høj grad findes sådanne virksomheder, der ikke betaler skat eller kun betaler lidt skat. Jeg har draget en hel del af dem frem ved forskellige lejligheder her i folketinget, hvor hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) måske ikke har været til stede. Men jeg er da meget glad for den støtte, der nu, måske lidt uventet, kommer til mine stadige krav om, at disse virksomheder, herunder olieselskaberne sammen med mange, mange andre, skal betale skat ligesom andre her i landet.

Så har man fra socialdemokratiets og vistnok også fra SF's side forsøgt at gå meget let hen over den genistreg, finansudvalget gjorde ved at bevilge de 50 mill. kr. som garanti for B & W. Hr. Ivar Nørgaard har bl. a. understreget, at der jo kun er tale om en garanti. Jeg tror, man skal gøre sig ganske klart, at det ganske vist er rigtigt, at det er Nationalbanken, der garanterer de 50 mill. kr., men at i det øjeblik det går galt, skal Nationalbanken rykke ud med de 50

mill. kr. Vel er Nationalbanken ikke staten, men staten får dog det overskud, som Nationalbanken giver. Skal Nationalbanken altså ud med 50 mill. kr., så får staten 50 mill. kr. mindre. Går det skævt, betyder det, man lavede i finansudvalget, simpelt hen, at de 50 mill. kr. skal staten, dvs. skatteyderne, ryste op med, så det er ikke nogen helt lille sag, man ordnede i finansudvalget.

Så er der spørgsmålet om materialet fra trustkommissionen. Jeg havde spurgt handelsministeren, om der var offentlig adgang til dette materiale, der omfatter oliebranchen og en række andre brancher, som jeg nævnte i mit første indlæg. Handelsministeren svarer, at det ikke er færdigbearbejdet, og at det vil kræve en masse arbejdskraft, hvis det skal udgives. Nu har jeg egentlig ikke bedt om at det skulle udgives. Det, jeg har bedt om, er, at det bliver offentligt tilgængeligt, hvis det ikke er det — det fik jeg ikke noget svar på; det kan jo være, det allerede er det. Det, jeg ønsker, er, at journalister, samfundsforskere, og hvem der ellers kunne have interesse i det, kan få lov til at rode i dette materiale og finde ting frem, som kan bruges. Der blev dengang ofret masser af penge på at skaffe det frem, og så er det urimeligt, at det skal ligge nede i kælderen hos monopoltilsynet. Det er faktisk det spørgsmål, jeg gerne vil have svar på. Det koster ikke en øre at give adgang til dette materiale, det er kun et spørgsmål, om man vil.

Jeg har altså selv på VS' vegne stillet et dagsordensforslag, og det kommenterede ministeren også. Men det var en lidt særpræget kommentar, for ministeren indskrænkede sig til at sige, at min analyse af B & W-situationen — ja, han kaldte det ikke en analyse, det er mig selv, der drister mig til det — at det, jeg sagde om B & W-situationen, var helt hen i vejret; jeg tror, han brugte udtrykket, at det var et fantasifoster eller flere fantasifoster. Han sandsynliggjorde det ikke på nogen måde. Han slog alle mine oplysninger hen uden bare antydning af et argument, uden antydning af en rimelig motivering for, at man sådan kunne slå det hen som fantasifoster.

Hvordan skal man nu afgøre, om jeg f. eks. har ret i, at meget tyder på, at det er underleverandørerne og rederne, der har en meget stor indflydelse på B & W? Hvordan